

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2007/092 Rbs

in de klacht nr. 2007.1358 (061.07)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Het geschil betreft een rechtsbijstandverzekering, door klager afgesloten bij verzekeraar. Klager is in twee geschillen verwickeld. Eén geschil heeft betrekking op de nalatenschap van zijn vader, het tweede geschil kan worden aangemerkt als een burengeschil. Volgens klager betreft het samenhangende zaken, die niet los van elkaar kunnen worden gezien. In het eerste geschil wordt rechtsbijstand verleend door een door verzekeraar ingeschakelde belangenbehartiger.

Artikel 9.2 aanhef en onder c van de te dezen toepasselijke rubrieksvoorwaarden luidt:

“Voorts wordt geen rechtsbijstand verleend bij juridische problemen die voortvloeien uit of verband houden met:

c. geschillen over onroerende zaken, tenzij deze betrekking hebben op:
- de door de verzekerde zelf bewoonde woning, laatstelijk bewoonde of te bewonen woning; (...)”

De klacht

Met betrekking tot het geschil omtrent de nalatenschap voert klager aan dat de belangenbehartiging ver onder de maat is geweest en allesbehalve meedenkend en proactief. Het niet aanwijzen van een vervanger gedurende de afwezigheid van zijn belangenbehartiger, ondanks herhaaldelijk verzoek, heeft de andere zaak ook negatief beïnvloed.

Naar aanleiding van het eerste geschil ondervond klager wat hij betitelt als pesterijen van zijn familieleden, met name van zijn moeder: onterechte sommaties bijvoorbeeld. Deze zaak dient volgens klager als één samenhangend geheel te worden gezien met het eerste geschil. Verzekeraar behandelt het geschil omtrent de nalatenschap als afzonderlijk dossier en weigert volgens klager ten onrechte de andere zaak in behandeling te nemen. Klager voert in dit verband aan dat de door hem ondervonden pesterijen een direct gevolg zijn van een door zijn belangenbehartiger in de andere zaak verzonden brief. Om die

2007/092 Rbs

reden is sprake van een en dezelfde zaak en behandelt verzekeraar het feitencomplex ten onrechte als twee afzonderlijke geschillen. Inmiddels is door klagers wederpartij een kort geding aangespannen. Dat heeft klager ongeveer € 10.000,- gekost en bovendien is de relatie met de desbetreffende familieleden onnodig verder verslechterd. Klager is in het gelijk gesteld, maar dat is volgens klager een schrale troost.

Het standpunt van verzekeraar

Met betrekking tot de nalatenschap. De erflater (klagers vader) heeft bij zijn overlijden een testament achtergelaten waarin een zogenaamd langstlevendenbeding ten behoeve van zijn echtgenote, klagers moeder, is opgenomen. Dit betekent dat het erfdeel voor de erven pas opeisbaar wordt na het overlijden van de moeder. Ter discussie staat of klager van zijn moeder kan eisen dat zijn erfdeel op dit moment wordt uitbetaald omdat enkele andere erven ook reeds een betaling hebben ontvangen. Volgens de belangenbehartiger is dit niet het geval. De moeder (echtgenote van erflater en tevens executeur van de nalatenschap) is niet gehouden alle erven gelijkelijk te behandelen. In haar positie is zij gerechtigd de ene erfgenaam wel uit te keren en de andere niet. Daarnaast speelt nog de vraag over de omvang van de nalatenschap en daarmee de omvang van het erfdeel waarop klager recht heeft. Volgens klager is de nalatenschap aanmerkelijk omvangrijker dan zijn moeder aangeeft, omdat een groot bedrag aan contant geld niet in de opgave is verwerkt. Met betrekking tot de discussie over de hoogte van de vordering hebben klagers belangenbehartigers aangegeven dat klager zal moeten bewijzen dat de hoogte van het erfdeel op dit moment niet juist is vastgesteld. Op dit punt is door de belangenbehartiger nog geen definitief standpunt ingenomen omtrent de redelijke kans op succes.

Met inachtneming van zijn juridische positie is met klager gesproken over de te volgen strategie. De acties richting de wederpartij dienden vooral gericht te zijn op het zoeken naar oplossingen in de sfeer van overleg en niet in de sfeer van procederen. Dat brengt mee dat de wederpartij in belangrijke mate het tempo van afhandeling bepaalt, aldus verzekeraar.

Vanaf oktober 2006 heeft klager aangegeven dat hij van mening was dat de belangenbehartiger meer voortgang diende te maken. Hij vond de aanpak te vriendelijk en verzocht zijn belangenbehartiger om een hardere lijn te gaan volgen. Omdat klager in november 2006 liet weten het onacceptabel te vinden dat er, in verband met afwezigheid van zijn belangenbehartiger, tot half januari 2007 niet aan zijn zaak zou worden gewerkt, werd de zaak in december 2006 met instemming van klager overgedragen aan een andere belangenbehartiger. Over diens werkwijze heeft klager tot op heden niet geklaagd. Verzekeraar betreurt het dat klager de behandeling van zijn zaak zo heeft ervaren als verwoord in zijn klacht. De geuite klacht lijkt evenwel niet meer actueel omdat de behandeling van de zaak eind 2006 intern is overgedragen aan een andere belangenbehartiger.

Met betrekking tot het burengeschil. De ouders van klager hadden de eigendom van een drietal naast elkaar gelegen panden met de huisnummers 93, 95 en 97. In 1999 kocht klager de panden van zijn ouders. De panden met huisnummers 93 en 95 zijn geleverd. Sindsdien heeft klager het pand met huisnummer 93 op regelmatige basis steeds opnieuw voor korte tijd als woonruimte verhuurd. Op

2007/092 Rbs

nummer 95 houdt klager sinds 2003 zelf kantoor. Ten aanzien van de verkoop van de panden is nog van belang dat in een aanvullende overeenkomst is bepaald dat de verkopers (dan wel de langstlevende van hen) bij verhuur van de panden op nummer 93 en/of 95 het recht hebben de nieuwe huurder aan te wijzen, dan wel voorwaarden te stellen met betrekking tot de huur. Met betrekking tot het pand op nummer 97 werd afgesproken dat levering zal plaatsvinden na het overlijden van de langstlevende ouder. Van dit laatste pand is klagers moeder thans eigenaar/bewoonster, zodat zij en klager zowel feitelijk als juridisch gezien burens zijn geworden.

In augustus 2006 ontstond wrevel tussen klager en zijn moeder omdat de moeder stelde overlast te ondervinden van de huurders van het pand op nummer 93. Aangezien zij niet betrokken was geweest bij de keuze van de huurders, sommeerde zij hun vertrek. Vanaf dat moment werd het van kwaad tot erger tussen moeder en zoon. Naast het vertrek van de huurders van nummer 93 eiste klagers moeder de verwijdering van een aantal eigendommen van klager die zich op haar terrein bevonden. Tot slot ontzegde zij klager de toegang tot haar terrein. In reactie hierop plaatste klager een hek op de erfgrans tussen de percelen 95 en 97. Daarop stelde klagers moeder dat het hek haar de toegang tot haar perceel ontnam. Het geschil over de plaatsing van het hek leidde tot een kort geding op 14 december 2006.

Verzekeraar is van mening dat dit geschil niet onder de dekking van de rechtsbijstandverzekering valt, met een beroep op artikel 9.2 lid c van de rubrieksvoorwaarden. Op grond van dit artikel biedt de polis geen dekking voor juridische problemen die voortvloeien uit of verband houden met geschillen over onroerende zaken, tenzij het gaat om de door de verzekerde zelf bewoonde, laatstelijk bewoonde of te bewonen woning. Nu het geschil gaat over woningen/panden, waarvan er één door klager verhuurd wordt en één als bedrijfspand wordt gebruikt, bestaat geen dekking onder de geldende polisvoorwaarden. Weliswaar heeft klager voor de panden 93 en 95 een zogenaamde verhuurclausule op zijn polis maar deze clausule biedt alleen dekking voor geschillen tussen een verzekerde en zijn huurders. De moeder van klager is geen huurder, dus het geschil valt niet onder de clausule.

Daarnaast heeft verzekeraar een beroep gedaan op artikel 3 van de rubrieksvoorwaarden. Omdat klager in het pand op huisnummer 95 zakelijke activiteiten verricht en het pand met huisnummer 93 verhuurt tegen huurpenningen, is er geen sprake van de volgens dit artikel vereiste particuliere hoedanigheid.

Volgens de polisvoorwaarden zijn geschillen die zien op andere onroerende zaken dan de voor eigen bewoning bestemde woning niet gedekt. Hierop wordt in de polisvoorwaarden geen uitzondering gemaakt indien het geschil verband houdt met een andere zaak (tussen dezelfde partijen) die wel onder de dekking van de polis valt. Weliswaar is mogelijk enig feitelijk verband niet te ontkennen, doch een juridisch verband tussen beide zaken is er niet, aldus verzekeraar.

Het commentaar van klager

Klager is op het ogenblik min of meer tevreden over de wijze waarop de afwikkeling van zijn vaders nalatenschap wordt behandeld. Voor het overige handhaaft hij zijn klacht.

2007/092 Rbs

Het oordeel van de Raad

Klager is van mening dat hij betrokken is bij één geschil, namelijk een familieruzie, die zich voornamelijk afspeelt tussen klager en zijn moeder. In juridisch opzicht is echter sprake van twee afzonderlijke geschillen, namelijk enerzijds een geschil tussen erfgenamen en anderzijds een burengeschil. Verzekeraar behandelt deze twee geschillen dan ook terecht als twee afzonderlijke zaken.

Aan klagers bezwaren met betrekking tot de vertraging in de afhandeling van het geschil omtrent de nalatenschap tijdens een langdurige afwezigheid van zijn belangenbehartiger is verzekeraar volledig tegemoet gekomen door de zaak over te dragen aan een andere belangenbehartiger. Voor het overige is de klacht met betrekking tot de behandeling van dit geschil naar het oordeel van de Raad onvoldoende onderbouwd. Dit gedeelte van de klacht is derhalve ongegrond.

Met betrekking tot het burengeschil is het beroep van verzekeraar op het in de inleiding geciteerde artikel 9.2 aanhef en sub c van de rubrieksvoorwaarden naar het oordeel van de Raad verdedigbaar. Ook dit gedeelte is ongegrond.

De klacht moet daarom worden afgewezen.

De beslissing

De Raad wijst de klacht af.

Aldus is beslist op 19 november 2007 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter, mr. E.M. Dil-Stork en mr. P.A. Offers, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. E.M. Snijders-Koster, secretaris.

De voorzitter:

(mr. M.M. Mendel)

De secretaris:

(mr. E.M. Snijders-Koster)